

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 noiembrie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, declarate de avocatul Andrei Zadorojnîi și de inculpatul

Danilescu Sergiu XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>16.08.2018 - 24.11.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.12.2021 - 31.05.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.09.2022 - 23.11.2022.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 noiembrie 2021, Danilescu Sergiu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Fricățel Vitali, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Danilescu Sergiu și Fricățel Vitali, împreună și de comun acord, în perioada de timp octombrie 2017 - 04 decembrie 2017, ora 09.00, prin înțelegere prealabilă, împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, au pătruns în garajul situat pe XXXXXX XX XXXXXX, de unde au sustras pe ascuns o butelie pentru oxigen, de culoare sură, cu reduct și furtun de 20 m., la preț de 3000 lei; un șlefuitor unghiular mic de model „Skhill”, în valoare de 1000 lei; o mașină de găurit electrică mică de model „Makita”, la preț de 1000 lei; un compresor de aer, evaluat la 7000 lei; o ladă din plastic, de culoare sură, în care se afla un complet de chei,

sucle, șuruburi și alte unelte pentru asamblarea și dezasamblarea autovehiculelor, în sumă totală de 2000 lei; un aparat de sudat metal, în valoare de 8000 lei; o mașină de găurit electrică de model „Makita”, în valoare de 2000 lei, iar de la autocarul „Mercedes-Benz 0303”, n.î. XXXXXX, care era parcat în fața garajului, au sustras pe ascuns două baterii a câte 180 Amperi, de culoare sur deschis, la preț de 4000 lei fiecare și 100 l. de motorină din rezervorul autovehiculului, care a fost procurată cu 14,8 lei/l., în sumă totală de 1480 lei, după care, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Stratan Alexandru o daună materială în proporții considerabilă în sumă totală de 33.480 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Danilescu Sergiu în ședință de judecată nu s-a prezentat și conform prevederilor art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cauza a fost judecată în lipsa acestuia, în privința lui fiind inițiate investigații de căutare și pornit dosarul de căutare.

Fiind audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit, Danilescu Sergiu a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii înscrinate și a declarat că în perioada aprilie 2017 - octombrie 2017 a locuit în garajul din XXXXXX XXX, XXXXXXXX, venind acolo, deoarece cunoscutul lui Stas l-a chemat să-l ajute să vopsească un microbuz. Stas lucra la un băiat pe nume Alexandru, care închiria garajul respectiv. Pe Alexandru îl cunoștea vizual, i-a vopsit și lui o dată un microbuz, dar lucra pentru Stas. Prin luna octombrie s-a certat cu Stas, deoarece nu dorea să-i achite salariul pe câteva luni, acesta îi plătea pe mașinile care le vopsea. I-a cerut să-i dea salariul de aproximativ 3000 lei, deoarece avea nevoie de bani, dar acesta i-a promis de mai multe ori și nu i-a mai dat banii. Într-o zi s-au certat și i-a spus lui Stas să-i aducă banii până seara sau el pleacă și acesta i-a promis că-i aduce, dar nu a mai venit. A decis să plece din garaj și a luat un aparat de sudat, confecționat artizanal, nu cunoaște ce model, de culoare albastră sau verde închis, o mașină de găurit electrică, de tip vechi, nu de firmă, un șlefuitor unghiular mare și a plecat. Aceste lucruri le-a luat în contul datoriei pentru lucrul efectuat și, ulterior, le-a vândut lui Iuriaghin. Când a luat bunurile din garaj, era împreună cu Fricățel, un cunoscut comun al lui și al lui Stas, care era la curent că ultimul îi este dator cu bani. Fricățel l-a ajutat să vândă bunurile, găsindu-l pe Iuriaghin, pe care el, personal, nu-l cunoștea. Pentru toate trei bunuri pe care le-a luat din garaj, Iuriaghin i-a dat lui Fricățel 1400 lei pe aparatul de sudat, iar pe celelalte două câte 150 lei pentru fiecare, în total 1700 lei. El nu era prezent când Fricățel i-a vândut bunurile lui Iuriaghin.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, partea vătămată Stratan Alexandru a declarat că, fiind proprietar al mai multor unități de transport, cunoscându-l pe Tihon Stanislav în calitate de meșter, a decis să procure mai multe instrumente de reparare a unităților de transport personale. A luat în chirie un garaj situat pe XXXXXX unde se efectuau lucrări de reparare. Persoana pe nume Alexei, cum îl numeau toți, dar presupune că numele lui era altul, locuia pe teritoriul cooperativei de construcție a garajelor. Danilescu uneori îl ajuta pe Tihon Stanislav, uneori îl ajuta și pe el, pentru ce îl remunera cu 100-200 de lei. Într-o dimineață când s-a deplasat la fața locului, a observat la un autocar că au fost sustrate bateriile, fiind deteriorat suportul de alimentare de la baterii la motor, motorina, iar din garaj au fost sustrate practic toate instrumentele. El nu-i datora

nimic lui Danilescu, poate Tihon S. avea careva datorii față de acesta. Bunurile sustrase erau practic noi. Toate instrumentele, în afară de aparatul de sudat, au fost procurate din Europa. Compresorul l-a procurat uzat și a achitat aproximativ 12.000 lei. Prețul bunurilor a fost stabilit împreună cu colaboratorii poliției, având în vedere prețul lor pe piață. Bonul a fost prezentat doar pentru bunurile sustrase. Acțiune civilă nu a înaintat, deoarece inculpatul i-a promis că repară prejudiciul. Nu este de acord să se împace, deoarece inculpatul nu i-a restituit prejudiciul.

Martorul Cadomțev Iurii a comunicat că, de el s-au apropiat doi bărbați necunoscuți în apropierea magazinului amplasat pe XXXXXX XXX. Aceștia i-au propus un aparat de sudat metal, motivând că îl vând deoarece întreprinderea la care ei lucrează se lichidează și ei vând instrumentele. A întrebat dacă nu vor apărea probleme aceștia și ei i-au spus că aparatul este al lor și el a procurat aparatul de sudat la prețul de 1600 lei. Peste câteva luni la domiciliu s-au prezentat colaboratorii de poliție și aparatul de sudat a fost ridicat pe motiv că a fost sustras.

Martorul Tihon Stanislav a indicat că, activa în garajul situat pe XXXXXX, XX, XXXXX, pe care îl închiria. Activa împreună cu o persoană pe nume Danilescu Alexei, din cât își aduce aminte. Persoana pe nume Danilescu avea cheile de garaj, deoarece locuia acolo. Într-o dimineață la garaj s-au prezentat colaboratorii de poliție, la solicitarea lui Stratan Alexandru din motiv că din autobuzul care îi aparținea au fost sustrase 2 acumulatori și motorina din rezervor, iar din garaj lipseau aparatul de sudat și mai multe instrumente care au fost indicate în plângerea de la poliție. Deoarece Danilescu avea acces la garaj, a presupus că bunurile au fost sustrase de către el.

Pe lângă aceasta, vinovăția inculpatului este demonstrată și prin probele scrise, inclusiv:

procesul-verbal de ridicare din 09.01.2018, prin care de la Cadomțev Iurii a fost ridicat un aparat de sudat metal și o mașină de găurit electrică;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.01.2018, prin care au fost examinate aparatul de sudat metal și mașina de găurit electrică;

ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală, din 24.01.2018, prin care au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive aparatul de sudat metal și mașina de găurit electrică;

procesul-verbal de confruntare între bănuitul Danilescu Sergiu și martorul Tihon Stanislav, din 05.04.2018, prin care ambii și-au menținut declarațiile.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Or, având în vedere caracterul însemnat al bunurilor sustrase de la partea vătămată și confirmat prin plângerea depusă la organul de urmărire penală, în sarcina inculpatului va fi reținut elementul *cu cauzarea de daune considerabile*.

Totodată, sunt irelevante alegațiile apărării cu privire la ipoteza că nu inculpatul Fricățel Vitali este persoana care a comis infracțiunea, ori potrivit declarațiilor făcute în calitate de bănuțit și învinuit la organul de urmărire penală Danilescu Sergiu a menționat că în momentul când a luat aceste bunuri din garaj cu el împreună era și cunoscutul pe nume Fricățel Vitalie, care l-a ajutat să vândă bunurile unei persoane pe nume Iurie, pe care îl cunoștea Fricățel. După ce a plecat

de la acest garaj, într-o seară s-a dus să se culce acolo cu Fricașel. Astfel Fricașel l-a ajutat să vândă bunurile ca sa-i scoată banii și Fricașel l-a găsit pe Iurie (Iuriaghin).

Despre colaborarea lui Danilescu Sergiu și Fricașel Vitali la realizarea bunurilor sustrase a relatat și martorul Tihon Stanislav, indicând că, din discuțiile cu persoana de la care a fost ridicat aparatul de sudat, ultimul a comunicat că aparatul de sudat a fost adus de către Danilescu Sergiu împreună cu Fricașel Vitali. Nu-și amintește dacă Fricașel Vitali a fost împreună cu Danilescu Sergiu în garaj, dar pe teritoriul unde se afla garajul l-a văzut de mai multe ori.

Declarațiile martorului Tihon Stanislav date la etapa urmăririi penale sunt în coroborare cu probele administrate și cercetate în procesul judecării cauzei.

În același timp, au fost apreciate critic declarațiile martorului Cadomțev Iurii date în cadrul cercetării judecătorești, or, la urmărirea penală a confirmat că îl cunoaște pe Fricașel Vitali și că îl lua la lucru pe acesta pentru a-l ajuta, iar în instanța de fond acesta s-a contrazis, indicând că l-a mai văzut trecând pe stradă pe la Poșta Veche, în regiunea XXXXXX, nu a vorbit cu acesta niciodată.

Mai mult, declarațiile inculpatului Fricașel Vitali nu sunt în concordanță cu circumstanțele cauzei și cu starea de fapt stabilită de instanță în urma examinării probelor în ședința de judecată.

Deci, faptele inculpaților de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, au fost comise de comun acord și potrivit înțelegerii prealabile de ambii inculpați și se încadrează pe art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 alin. (1) Cod penal, că inculpatul a comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, concluzionând că pentru atingerea scopului pedepsei aplicate este necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, care este în acord cu gradul prejudiciabil al infracțiunii necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, or, aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpaților, să-i rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, pedeapsa aplicată fiind una echitabilă și proporțională faptei comise.

3. Avocatul Andrei Zadorojnîi a declarat apel, solicitând repunerea în termen, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta constituie contravenție și nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat că nu au fost administrate probe concludente și admisibile, suficiente și verosimile, care ar demonstra faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii imputate, fiind constatată lipsa elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Afirmația inculpatului că nu a comis furtul, dar samavolnic a luat instrumentele în contul datoriei salariale, nu a fost combătută nici la urmărire penală, nici la judecarea cauzei, fiind confirmată versiunea samavolniciei.

Deci, instanța urma să achite inculpatul de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece fapta constituie o contravenție.

De fapt, acesta a comis contravenția de samavolnicie, prevăzută de art. 335 Cod Contravențional, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept la remunerarea

muncii prin încălcarea ordinii stabilite de legislație. Fapta inculpatului nu constituie infracțiune (art. 352 Cod penal), or, nu au fost cauzate daune în proporții mari.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, **pronunțată integral la 12 iulie 2022**, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că sentința a fost pronunțată public la data de 24.11.2021, în lipsa participanților la proces, iar apelul avocatului Andrei Zadorojnii a fost depus la data de 15.12.2021, ceea ce se atestă prin ștampila instanței de judecată. Deoarece la dosar se regăsește informația că avocatul Andrei Zadorojnii, a recepționat copia sentinței abia la 01.12.2021, apelul se va considera depus în termen și urmează a fi examinat de către instanța de apel.

Totodată, inculpatul Danilescu Sergiu, atât în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, cât și în instanța de apel, nu s-a prezentat, în privința lui fiind inițiate investigații de căutare și pornit dosarul de căutare, iar conform art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cauza a fost judecată în lipsa lui, în corespundere cu prevederile art. 368 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind dată citire declarațiilor depuse în cursul urmăririi penale în calitate de bănuit și învinuit.

Or, instanța de fond corect a constatat că prin acțiunile sale, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate și apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv declarațiile martorului Cadomțev Iurii; procesul-verbal de ridicare din 09.01.2018, prin care de la Cadomțev Iurii a fost ridicat un aparat de sudat metal și o mașină de găurit electrică; procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.01.2018, prin care au fost examinate aparatul de sudat metal și mașina de găurit electrică; ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală, din 24.01.2018, prin care au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive aparatul de sudat metal și mașina de găurit electrică; procesul-verbal de confruntare între bănuitul Danilescu Sergiu și martorul Tihon Stanislav din 05.04.2018, prin care ambii și-au menținut declarațiile.

În calitate de obiect material al infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal, bunurile se caracterizează printr-un ansamblu de aspecte de natură socială, economică, fizică și juridică.

Obiectul material al infracțiunii de furt comis de inculpat îl constituie mai multe bunuri sustrate de la partea vătămată Stratan Alexandru și anume, o butelie pentru oxigen, de culoare sură, cu reduct și furtun de 20 m, la preț de 3000 lei; un șlefuitor unghiular mic de model „Skhill”, în valoare de 1000 lei; o mașină de găurit electrică mică de model „Makita”, la preț de 1000 lei; un compresor de aer, evaluat la 7000 lei; o ladă din plastic, de culoare sură, în care se afla un complet de chei, scule, șuruburi și alte unelte pentru asamblarea și dezasamblarea autovehiculelor, în sumă totală de 2000 lei; un aparat de sudat metal, în valoare de 8000 lei; o mașină de găurit electrică mare de model „Makita”, în valoare de 2000 lei, iar de la autocarul „Mercedes-Benz 0303”, n.î. XXXXXX, parcat în fața garajului, au sustras pe ascuns două baterii a câte 180 Amperi, de culoare sur deschis, la preț de 4000 lei fiecare și

100 l. de motorină din rezervorul autovehiculului, procurată cu 14,8 lei/l., în sumă totală de 1480 lei, prin ce i-a fost cauzată o daună considerabilă în sumă de 33.480 lei.

Nu pot fi reținute alegațiile inculpatului că împreună cu Fricașel Vitali „...a luat un aparat de sudat, confecționat artizanal, nu cunoaște ce model, de culoare albastră sau verde închis precum și o mașină de găurit electrică, de tip vechi, nu de firmă și un șlefuitor unghiular mare, la fel, nu de firmă și a plecat...”, iar celelalte bunuri nu au fost sustrase de ei, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Stratan Alexandru „...Personal a depistat aparatul de sudat, flexibil, aparatul de tăiat metal și un burghiu în sectorul Poșta Veche la o persoana căreia Danilescu i-a vândut aceste bunuri. Atât Danilescu, cât și persoana la care a depistat o parte din bunurile sustrase au indicat că infracțiunea de sustragere a fost comisă de două persoane, Danilescu și alt bărbat... Mai mult, prejudiciul i-a cauzat nu sustragerea bunurilor, dar deteriorarea autocarului și bateriile sustrase. La inspectoratul de poliție Danilescu i-a promis că îi va restitui bateriile și bunurile sustrase, dar ulterior s-a pierdut...”.

Or, inculpatul prin declarațiile sale a încercat de a se eschiva de la răspunderea penală pentru infracțiunea de furt în proporții considerabile, indicând că a sustras doar 3 bunuri ce aparțin părții vătămate Stratan Alexandru, dar care, de fapt, credea că sunt ale lui Tihon Stanislav.

La fel, sunt nefondate și declarațiile inculpatului că „... De când a plecat, o dată l-a telefonat Stas și i-a spus ca vrea să-l bată, deoarece mult vorbește. După ce a plecat de la acest garaj, într-o seara s-a dus să se culce acolo cu Fricașel și l-a prins pe Stas într-un autocar de model „Mercedes” de la Alexandru, cu niște clame la acumulator în mână și la vederea lor s-a pierdut cu firea. Tot atunci, uitându-se la locul pentru acumulatorul autocarului, a văzut că lipsea acumulatorul și clemele erau tăiate. Întrebându-l ce vrea să facă, Stas i-a spus că nu el le-a tăiat, ci așa le-a găsit, careva acumulator nu a văzut prin preajma. După aceasta, Danilescu Sergiu i-a spus lui Alexandru ce a văzut, probabil din acest motiv Stas și avea în vedere că vorbește mult...”, or, aceste circumstanțe nu s-au confirmat, iar partea vătămată Stratan Alexandru în declarațiile sale nu-l suspectă pe Tihon Stanislav de comiterea infracțiunii de furt din garajul pe care-l deținea în folosință de pe XXXXXX XXX, XXXXXXX, astfel, prin aceste declarații inculpatul încearcă să-l învinuiască pe Tihon Stanislav, care din spusele inculpatului îi datora bani pentru munca efectuată.

Totodată, martorul Cadomțev Iurii, a comunicat că „...aproximativ un an jumătate - 2 ani în urmă, de el s-au apropiat doi bărbați necunoscuți în apropierea magazinului amplasat pe XXXXXX XXX. Aceștia i-au propus un aparat de sudat metal, motivând că îl vând deoarece întreprinderea la care ei lucrează se lichidează și ei vând instrumentele. I-a întrebat dacă n-o să fie probleme și ei i-au spus că aparatul este al lor și el a procurat aparatul de sudat la prețul de 1600 lei...”, „...În afară de aparatul de sudat, peste 3 zile, una dintre persoane i-a adus și un instrument de găurit pe care l-a procurat cu 300 lei, nu ține minte modelul, ține minte că acesta era vechi...”, iar inculpatul a indicat că nu a deteriorat lacătul, deoarece avea cheie, pe care i-a dat-o Tihon Stanislav.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv

care are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns; 5) prin pătrunderea în locuință.

Caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat nemijlocit prin faptul că inculpații Danilescu Sergiu și (Fricașel) Cotelea Vitali, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, prin acces liber au pătruns în garajul de pe XXXXXX XXX, XXXXXXX pe care-l folosea partea vătămată Stratan Alexandru, de unde, pe ascuns, au sustras bunurile folosite pentru repararea automobilelor, cauzându-i ultimului daune considerabile.

Declarațiile inculpatului (Fricașel) Cotelea Vitali că nu a comis sustragerea din imobil au fost apreciate critic, or, inculpatul Danilescu Sergiu a comunicat că, „...în momentul când a luat aceste bunuri din garaj cu el împreună era și un cunoscut pe nume Fricașel, tot cunoscut de a lui Stas, care, la fel, era la curent că Stas îi este dator cu bani. Astfel, Fricașel l-a ajutat să vândă bunurile ca să-i scoată banii și Fricașel l-a găsit pe Iuriaghin. L-a rugat pe Fricașel să-l ajute cu transportarea bunurilor la Igor, motorină nu i-a propus lui Igor spre vânzare...”, fiind apreciat că acesta urmărește scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă de comun cu Danilescu Sergiu.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. Pentru calificarea faptei conform normei în cauză, este obligatorie prezența scopului de cupiditate.

Scopul de cupiditate reprezintă anticiparea în conștiința făptuitorului a stăpânirii sale definitive asupra bunurilor luate, când el va avea posibilitatea de a posedea, a folosi și a dispune de aceste bunuri ca și cum ele ar fi ale lui proprii.

Or, inculpații au acționat anume cu intenția de a sustrage bunurile din garajul situat pe XXXXXX XXX, XXXXXXX, unde aceștia lucrau și locuiau, fiind chemați de către Tihon Stanislav să-i ajute la lucrări de reparare și vopsire a automobilelor, iar argumentul că Tihon Stanislav îi era dator cu bani, în jur de circa 3000 lei pentru lucrul efectuat, nu s-a adeverit, martorul Tihon Stanislav declarând că suma datorată inculpatului ca restanță la salariu nu depășește suma de 1000 lei.

Prin urmare, inculpații au acționat cu scop de cupiditate, cu intenția de a sustrage bunurile părții vătămate și ulterior de a le vinde, fiind constatat că ei au săvârșit anume infracțiunea de furt, fiind nefondate argumentele apărării că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate potrivit art. 335 Cod contravențional, ca samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune, or, aceștia, după ce au sustras aceste bunuri, s-au folosit și au dispus de ele ca și cum ar fi proprii, și anume, le-au vândut lui Iuriaghin care i-a dat lui Fricașel 1400 lei pe aparatul de sudat, iar pe celelalte câte 150 de lei pentru fiecare, astfel Fricașel Vitali a luat de la Iuriaghin 1700 lei, pe care i-a transmis lui Danilescu Sergiu.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani.

Sunt irelevante și argumentele că inculpatul (Fricățel) Cotelea Vitali nu a comis fapta incriminată, că partea vătămată Stratan Alexandru nu-l cunoaște și nu are careva pretenții la el, or, faptul că Fricățel Vitali a comis furtul a fost indicat de către complicele acestuia, Danilescu Sergiu, această versiune nefiind confirmată, or, însuși inculpatul a declarat că are mai multe probleme cu colaboratorii poliției, invocând ca motiv de a nu da declarații în cadrul urmăririi penale, pe când ultimul urmărea scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, iar potrivit revendicării acesta nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat și pentru alte infracțiuni similare.

Mai mult, sunt declarative afirmațiile apărării că instanța de fond nu a prezentat probe care să confirme că (Fricățel) Cotelea Vitali a săvârșit infracțiunea, or, în cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate declarațiile inculpatului Danilescu Sergiu date la faza urmăririi penale, martorilor Tihon Stanislav și Cadomțev Iurii prin care se demonstrează participarea inculpatului Fricățel Vitali la comiterea furtului împreună cu Danilescu Sergiu, iar aceste probe nu au fost combătute, apărarea neprezentând dovezi în susținerea argumentele aduse, care sunt în contradicție cu starea de fapt cât și probele pe dosar, inclusiv depozițiile părții vătămate, apreciindu-le ca fiind veridice, deoarece sunt consecvente, se completează reciproc, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu a stabilit.

Astfel, nu au fost stabilite împrejurări care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor părții vătămate, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești el a dat aceleași declarații.

Totodată, din conținutul apelurilor declarate, nu se desprinde vreun motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpatului.

Or, sunt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza condamnării inculpatului și acestea, fiind cercetate suplimentar în instanța de apel, nu au fost stabilite temeiuri pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

La fel, este neîntemeiată cererea apărării privind achitarea inculpatului (Fricățel) Cotelea Vitali și recunoașterea inculpatului Danilescu Sergiu vinovat de comiterea contravenției de samavolnicie, or, instanța de fond a cercetat probele, verificate în ședința instanței de apel, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al coroborării lor, argumentându-și pe deplin poziția adoptată, din punct de vedere al cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei și din punct de vedere al prevederilor legale.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, și anume, de pericolul social și gravitatea infracțiunii comise, că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru infracțiuni similare, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate.

Deci, instanța de fond a reținut că scopul aplicării pedepsei penale este de protejare a societății de infractori și de infracțiunile comise de ei, de apărare a societății împotriva celor mai grave fapte antisociale și prevenirea lor, de persoana inculpatului care nu a recunoscut vinovăția, instanța de fond corect, legal și întemeiat

aplicând în privința inculpatului pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocatul Zadorojnîi Andrei declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta constituie contravenție și nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul invocă că instanțele de fond și de apel nu au analizat acțiunile inculpatului prin prisma contravenției prevăzută la art. 335 Cod contravențional, ca exercitarea în mod arbitrar a unui drept la remunerarea muncii prin încălcarea ordinii stabilite de legislație. Iar instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 335 Cod contravențional și nu a indicat motivele din care a respins apelul apărării în această parte.

Totodată, probele administrate nu sunt în coroborare între ele, nu a fost descrisă fapta comisă ca furt, nu a fost indicat modul săvârșirii sustragerii ca fiind comis cu scop cupidant, motivele și consecințele infracțiunii, iar sentința nu cuprinde semnele constitutive ale încadrării juridice a acțiunilor inculpatului prin prisma laturii subiective, nefiind analizată încadrarea formulată în rechizitoriu și corespunderea formulării din actul de învinuire a semnelor calificative ale componenței de infracțiune, prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penal – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. La 31 octombrie 2022, inculpatul declară recurs ordinar *de alăturare*, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat, în legătură cu intervenirea actului de amnistie.

Recurentul indică că a fost reținut la 21.10.2022 și plasat în Penitenciarul nr. 13, susține recursul declarat de avocat și solicită suplimentar examinarea posibilității aplicării amnistiei pentru înlăturarea răspunderii penale, fiind întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Or, hotărârile de condamnare pot fi desființate, cu încetarea procesului prin aplicarea actului de amnistie.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penal – există o înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat decizia motivată pe 12 iulie 2022, în lipsa inculpatului anunțat în căutare, însă în prezența apărătorului acestuia, Andrei Zadorojnii (*vol. 2, f.d. 94, 95*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 12 iulie 2022, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 12 august 2022.

Totodată, recursul ordinar al inculpatului a fost expedit, prin intermediul oficiului poștal, la 31 octombrie 2022 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 01 noiembrie 2022, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. 2, f.d. 141, 142, pct. 5.1. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nicio altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce este depus peste termen, recursul ordinar *de alăturare* al inculpatului, din 31 octombrie 2022, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind depus peste termen (*pct. 5.1. din decizie*).

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Stratan A., ale martorilor Tihon S. și Cadomțev I., procesul-verbal de ridicare din 09.01.2018, procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.01.2018, ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală din 24.01.2018, procesul-verbal de confruntare între bănuitul Danilescu S. și martorul Tihon S. din 05.04.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, inclusiv pretinsa samavolnicie în acțiunile inculpatului ca fiind o versiune total lipsită de substrat factologic și probant, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, deci, faptei săvârșite fiindu-i dată o încadrare juridică corectă (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul declarat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentul vizat, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar al avocatului Andrei Zadorojnîi urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar *de alăturare*, din 31.10.2022, declarat de inculpatul Danilescu Sergiu XXXXXX, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, pe motiv că este declarat peste termen.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Andrei Zadorojnîi, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2022, în privința inculpatului Danilescu Sergiu XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 28 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico